

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetési díj: Háromhásos petsor egyszeri hirdetése 15 fill. Többszörös hirdetést jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért 60 fill. Nyilntér: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Fő-utca 59. szám, Kósch Árpád könyvnyomtató-intézete.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények,
valamint a hirdetési díjak is.

Sárosvármegye állategészségügye.

Sárosvármegye területén a hasznos háziállatok egészségi állapota kedvezőtlenebb alakot öltött s pedig a sertésvész azon betegség, a mely a megye területén a hivatalos bejelentések után is már számos községben lett megállapítva; ezen körülmény annál elszomorítóbb, mivel a beteg állatok legnagyobb százalékának elpusztulásán kívül, a sertésekkel való szabad forgalom, kereskedés is korlátozva van, a mi hogy milyen anyagi kárral jár a gazdákra, magyarázatra nem szorul.

Ezen, már magában véve is szomorú jelenség mellett még inkább ad okot az, hogy a vármegye területén történt megbetegülések vagy elhullások megállapításánál egyszersmind az is megállapítható volt, hogy a betegség csaknem minden egyes esetben idegen vármegye — Zemplén, Abaúj-Torna, de leginkább Bereg — területén összevásárolt és Sárosvármegyében s különösen az eperjesi piacon a szélrózsa minden irányában eladott sertések voltak azok, melyeken a baj kiütött és hivatalosan meg is lett állapítva.

Ennek tulajdonítható, hogy Eperjes városban már csaknem két hónap óta nem tarthatók meg a sertésvásárok. Ugyanis a város területén az említett módon behozott sertések vásároltatván, azok a vétel után oly rövid idő múlva betegedtek meg, miszerint tekintve ezen betegség lappangási időszakát — 30 nap, — a fertőzés mindig a vétel előtti időre vezethető vissza.

Tagadhatatlan, hogy valamely községben csak egy darab sertésnek megbetegülése, illetve elhullása is az illető gazdát érzékenyen sújthatja, de nem szenved a közérdek; míg ha ezen csak egy darab sertés-elhullás a vásárlással bíró helységben történik, az 1898. évi 9300. számú földművelésügyi miniszteri rendelet 4-ik §-a alapján a vásár tilalmazás által már az egész megyére kiható, s néha kiszámíthatatlan anyagi károsodásnak előidézője.

Ezzel nem azt kívánom mondani, hogy a

sertésvész tárgyában érvényes rendeletek túlszigorúak, nem; mert a jelenlegi viszonyok között csakis a legszigorúbb intézkedések elrendelése által — ha azok be is tartatnak — érhetjük el azt, hogy ezen veszedelmes betegség — mely ellen ez idő szerint gyógyszer- s más orvosi beavatkozással eredmény nélkül küzdünk — nagy mérvet nem ölthet.

Epen ez okból a hatóságok feladata gondoskodni s valamely alkalmas módot találni arra nézve, hogy Sárosvármegye területe a sertésvészes sertések inváziójától megóvassék s különösen megóvatnának a vásáros helységek s főleg Eperjes város piacza, a hol hetenként kétszer s mindig nagyon látogatott sertésvásárok tartatnak.

Azt hiszem, hogy nem csalódom, ha azt mondom, hogy védekezni a törvény s miniszteri rendeletek intézkedéseinek korlátain belül mindenkinek joga van nemcsak, de azt tenni kötelessége is; ha ezen kötelesség fennáll az egyesekre, annál inkább hatványozódik az a hatóságokra nézve.

Mint hogy tudomás szerint Eperjes város piacza képezi úgyszólván a megye sertéskereskedelmének gócpontját, Eperjes tanácsára vár a feladat megoldása is.

Hogy a védekezésnek megfelelő alkalmazása mily eredménynyel jár, láthatjuk a kőbányai s győri sertéskiviteli piacoknál. Mindnyájan tudjuk, hogy Kőbánya mit szenvedett a sertésvész által, s ime a helyes védekezés mindeideig védi ezen nagyfontosságú kiviteli piacunkat a sertésvész újabb inváziójától. És vajjon miben áll a védekezés? Nem másban, mint abban, hogy az említett kiviteli piacokra többek között csak azon esetben szabad az ország területéről sertéseket vinni, ha azok előzetesen állatorvosi felügyelet, illetve 30 napi megfigyelés alatt állanak, mely idő alatt azok egészségi állapota tekintetében a legcsekélyebb aggodalom sem merül fel.

Igaz, hogy ezen eljárás a tulajdonosoknak költséget okoz, de azon költség nekik meg-

térül más úton; s ha valaki a költségek miatt az eljárás alá magát vetni nem akarja, az a közérdeknek nem árt, azért a piacz forgalma nem szenved; de ha ezen intézkedés nélkül mehet a vásárra, igaz, hogy az egyes sertéstulajdonosokra előnyös lesz, de annál többet szenved a köz-, az általános, hogy úgy mondjam: az országos érdek.

Ezek után kérdem: sz. kir. Eperjes város tanácsa nem védhetné-e meg ép ily módon piacát s a város területén levő sertésállományt is a sertésvész állandó befertőzésétől? Vajjon az eddig nyert tapasztalatok alapján, a midőn meggyőződünk, hogy a sertésvész csak ily úton jut hozzánk, nemcsak, de azt is tudjuk, hogy kik azok, a kik azon egészségügyi szempontból mindig gyanús sertésekkel árasztják el a vármegyét, — nem mondhatja-e a tanács, hogy: *eddig s nem tovább*; hogy: jól van, hozzátok be sertéseiteket, de megkívánom annak igazolását, hogy azon összeszedett falka egészségi állapota kifogástalan; vagyis: *nem mondhatná-e ki a hatóság, hogy: ily őrzetlen sertésfalkának az eperjesi piacra leendő felhajtását csak akkor engedli meg, ha azon falka legalább is 14 napi állatorvosi megfigyelés s észlelés alatt állva, azok egészségi állapotához kétség nem fér.*

Más módot e betegség terjedésének megállítására s főleg Eperjes város piacának megvédésére nem gondolok, mert feltéve, hogy a vásártilalom a közel jövőben már megszüntethető is lesz, készen lehetünk arra, hogy rövid idő múlva a vásártilalom ismét bekövetkezik.

A betegségnek terjedése idézte elő, hogy az osztrák belügyminiszter sertéseknek Sárosvármegye területéről Ausztriába való bevitelét is már megtiltotta.

Havas Jakab.

A héthársi honvéd-émlék ünnepe.

Folyó hó 20-ikán reggel az Orló felé vivő vonatot számosan várták már Eperjes állomáson, kik valamennyien a héthársi honvéd-émlék leleplezési ünnepre igyekeztek.

AZ „EPERJESI LAPOK” TÁRCZÁJA.

Magános út.

— Fischer Vilmos. —

*Pihen a föld. Az estpír
S a holdnak fénye rajt.
Szívem hő vágya felsír,
S a zöld mezőre hajt.*

*Elépvén minden ösvény,
Kéz kézben annyi pár,
Fatszik velük vegyes fény —
Csak rózsám jönne bár!*

*Ő szunnyad, meg se moccsan,
Ha két a hold, a regg; —
Oly mély az álma s olyan
Nehéz a kő s hideg...*

Vikár Béla.

DUNAJECZ.

Írta: dr. Horváth Ödön. (Folyt. és vége.)

És visszatért sokszor, nagyon sokszor az ifjú király. Leggyorsabban futó, mert legboldogabb percei voltak azok, melyeket szerelmesével együtt töltött el itt, a hol minden, de minden folyton hatalmasbódó, minden akadálylallyal megküzdeni kész, tiszta szerelmük-ről beszélt csupán.

Már eltűntek az ékes vadvirágok. A fák is aláhullatták lombátorukat, hogy hősillámokból, zuzmarából és jégcsapokból szőtt téli leplüket ölték magukra, mikor a királyfiú egy napon azzal lepte meg mostoháját, hogy az elhagyott szegény porleányt, az erdők bájos vadvirágát, a szép Poprádot nevévé akarja tenni.

A gonosz királyné nagy meglepetéssel vette ezt a hírt. Nekí az ifjú királylyal, valamint az országgal más tervei voltak. A szomszéd királynak egyetlen

leányát akarta számára megszerezni, hogy így a két hatalmas birodalom koronái is egybeforranjanak s ez által erejük és fényük öregbedjék. Kétségbeesetten látta reményeinek meghiúsulását s megesküvék, hogy az ifjú király terveinek annyi édes vágyódással font szálait bővös kezével széjjel fogja szakítani.

Pokoli tervet szőtt gonosz agyában s ennek keresztültételére arra várt csupán, míg az ifjú király messze elutazik, hogy birodalma határa szélén a szomszédos ország királyával találkozzék.

* * *

Ez végre bekövetkezett. Felfogadott bérenczei hírl hozták már azt, hogy a király nagy útjának célpontjára ért. Sőtét, hózivataros éjszaka volt... Csak a gonosz mostohának lelkülete volt ennél sötétebb...

Felcsikvén minden varázshatalmát, minden bűvölő erejét s hogy az egymástól óriási távolságban is szüntelen egymásért dobbanó ifjú sziveket végleg elszakítsa: egy gondolattal kicsiny forrássá változtatta őket és hogy sohasse találjanak egymásra: szertepereszté a föld kérgét, hogy az reszketett, mint egy vihartól elsodort falevél s pokoli dörgés és villámok ciklázása között a föld meghasadt méhéből előteremté és közből állítá a Magas-Tátra óriási, jéggel borított hegycsúcsait...

És ott állt a szelid Poprád és ott állt az erős, a tettvagyó Dunajecz, mint két kis tehetetlen forrás, megmérhetetlen, beláthatatlan messzeségben egymástól. Közöttük egy végtelen hosszú hegylánc mered az égnek, melynek kopár gránitsziklá s örök hóval fedett s a viharok otthonát képező sziklahasadékai, soha át nem hágható válaszfalat vontak közéjük...

De a mostohának varázshatalma nem terjedt ki a szívek világára.

Volt egy az övéből nagyobb hatalom, a melyet leküzdenie nem lehetett; a mely felett győzedelmeskedni nem tudott soha: — a szerelem!...

A kis források tehetetlenül, elhagyottan, egymásról mit sem tudva álltak ott a kietlen messzeségben s mint egy-egy könnybe borult, bánatos szem tekintettek fel a vigasztalan égre, onnét remélve jelt az elvesztett, a sóvárgott kedves felől.

* * *

Megjött a tavasz...

Minél melegebb csókját hinté a játszi napsugár, annál inkább buzogásnak indult a két kis forrás öröklé élő tiszta kebele. Minden gyöngyszemecske, mely a forrás tükörén megjelent, a régi, a kiapadhatatlan szerelem gyöngye volt; s minden elpattanó kis buborékban, az egymás után való vágyódásnak, epedésnek sóhaja szállt a magasba...

Pompás tavaszi este volt.

A Magas-Tátra óriási csúcsait biborszinűre festette a lenyugvó napsugár s az enyhe szellő könnyű átlátszó felhőket, megannyi ezüst fátlyol-fosztlányokat hordott össze, hogy belőlük éji leplet szőjjön a sziklaóriásoknak.

Egyszerre csak két kicsiny felhő, miket a szellő a Tátra ellentétes oldalai felől üzött össze, találkozott és sügva beszélték el egymásnak, — az egymást felalálásnak édes örömeiben egybeolvadva, — hogy hallották egy-egy magános kis forrás sóvárgó sóháját s hűséges epédését.

Az enyhe szél is elállt, hogy a hegyóriások felé is felható szent szerelemnek édes izenetét kíváncsian végighallgassa s az Ezüst-felhő nyugodtan állott meg a hegycsúcsok felett, tiszta tükörül szolgálva a kis források reá tekintő, bús szemének.

Óh, mily édes reménytől zakatolt a kis források tiszta kebele, mikor az ezüst-felhő hatalmas tükörében

A hűvös reggeli szellő, mely végigborzongatott, mintha az 50 év előtt ezen irányban hazánkra zúdult óriás északi fergeteg lelkünkbe felidézett emlékének halavány mása lenne; mintha maga a természet is azon lenne, hogy bennünk ez édesbűs ünnepély alkalmas hangulatát fejlessze.

Nagy-Sáros, Orkuta, Hű-Szeben, Roskovány, mind-megannyi honfivér-áztatta oltára a haza- és szabadságszeretnek, II. Rákóczy Ferencz s az örök emlékeztető 1848—49-iki szabadságharc korából.

A Roskoványi vasúti megállónál várták a hatóságokat s a vonattal érkező vendégeket az ünnepélyt rendező «Eperjesi Széchenyi-kör» héthársvidéki népvélelési szakválasztmányának tagjai s az ünnepély rendezősége, élükön *Bánó Árpád* elnökkel.

A tótajkú lakosság jóérzelműségéről ez alkalommal is örvendetesen győződünk meg, látva azt a szép számot, melylyel az ünnepélyen megjelent, s látva azt a figyelmet s áhítatot, melylyel az egész ünnepély lefolyását kísérite.

A vasúti megállóval szemben emelkedő dombnak csaknem legtetőjén, az ötven év előtti harctér képező fensík kezdeténél, áll az egyszerű, szürke trahit emlékoszlop, melynek felső, tórt oszlopot ábrázoló része ugyanaz, melyet ezelőtt 40 évvel állítottak fel ez esemény emlékéül, s mely azáltal is élénken hirdeti a tótajkú nép hazafiasságát, hogy a hosszú 40 év alatt soha legkisebb rongálást sem szenvedett részükről.

A régi oszlop — melyet most fekete márványtáblába vésett aranybetűk már nyíltan hirdettek az 1849. június 20-án esett honvédek emlékének — új talapatot nyert, melyet négy kőoszlopba erősített hatalmas lánczok körtének.

A mintegy 4 méter magas emlékoszloppal szemben, a Tarca-folyó túlsó partján, a völgy túlsó felén, ugyanabban a magasságban kies zöld esalit közepén, hófehér egyszerűségben áll Roskoványi község temploma. Az Ur oltára, szemben a haza- s szabadságszeret oltárával.

Az ünnepély, melyen ott láttuk vármegyénk kitünőségeit, melyen vármegyénknek legkiválóbbjai csaknem teljes számban jelen voltak, — gyászistenisztelettel kezdődött.

Megszólal az orgona s hangja áhítatra, imára indít, födétlen fűvel s elérzékenyült szívvel hallgatjuk a díszesen fellobogózt s tenyő-lombokból készült ízléses kápolnában *Pletényi Endre* eperjesi apátplebános által celebrált gyász-nagymisé.

A gyászistenisztelet végeztével, a kápolna előtti fellobogózt tér közepén álló, virágfüzerekkel díszített dobogót *Bánó Árpád*, mint az ünnepély rendezőbizottságának elnöke díszmagyarban és *Zsebráczky Géza* tükár, elfoglalván, előbbi lelkes, fordulatos szép beszéddel röviden kiemelte az ünnepély jelentőségét, köszönetet mondott a közönségnek, mely a szerény méreteket tervezett ünnepélyt lelkesedése s hazafiasságával impozánssá tette, üdvözölte dr. *Bersévicsy Albert* v. b. t. t., az «Eperjesi Széchenyi-kör» védnökét, mint a hazai nemzeti kultúra kiváló bajnokát, üdvözölte *Szinyei Merse István*, Sárosvármegye főispánját, az «Eperjesi Széchenyi-kör» elnökét, mint ezen ünnepély kezdeményezőjét. Kiválóan szép volt beszédének azon része, melyben a 48-as hősök élő s jelenlévő alakjait ünnepelte, midőn a Sárosvármegye törvényhatóságának tulajdonát képező s *Tahy József* alispán által az ünnepélyre elhozott Rákóczy-zászlóhoz szólt: «Üdvözöljem-e? Oh elnem, borulok a vármegye Rákóczy-zászlaja előtt, melyet a múltak diadala s a jövő reménye annyiszor lengett hős csatákon s melynek minden foszlányába vérel van beírva az a szentelt fájdalom, melyet az Ég kincsül adott e hazának!»

Az ünnepélyt így megnyitva, fölkérte id. *Bánó József* ünnepi szónokot, beszéde megtartására.

Megható volt, midőn idős *Bánó József*, a nagyidők egyik most is daliás alakú s termetű tanúja, szép díszmagyarban — mely pompás kerete volt igaz magyar

arcának — az elnöki dobogón helyét elfoglalva, az alább közölt, mindvégig érdekes, fordulatos s a hazafias lelkesedést tüztől áthatott beszédét mondotta.

Ennek végeztével *Brühl Menyhért* héthársi esperes-lelkész tót nyelven beszélt, fejtegetve az ünnepély jelentőségét, kiemelve a tótajkú lakosság hazafiasságát, melylyel 50 év előtt nem egy tagja vértet el a magyar hazáért, buzdította s lelkesítette őket ez erzelem további ápolása, fentartása s fejlesztésére.

Az ünnepi szónoklatok elhangzása után a közönség közelebb húzódtott az emlékoszlophoz, mialatt a vármegye Rákóczy-lobogója alatt, a Rákóczy-induló hangjai mellett a szoborra szánt koszorúkat a hölgyek föl vitték az emlékoszlophoz, mely előtt a Rákóczy-zászló háromszor meghajolt, míg a Himnuszt térdepelve hallgatta végig a dombon lévő ünnepelő közönség.

Ezután a szobor körül félkört képező, koszorút vivő hölgyek előtt dr. *Mariássy Béla*, messzeható hangon, elszavalta *Tóth Kálmán*: «Előre» cz. költeményét, melynek végeztével a menet ismét elvonult az oszlop előtt, gondosan, áhítatos csendben helyezve arra koszorúit.

A koszorúk közt ott láttuk Sárosvármegye törvényhatóságát, a vörös-kék szallagján «Emléketek örökké él»; az Eperjesi Széchenyi-kört «A névtelen hősök emlékének»; a felső-tarcai közművelődési egyesületét «A halhatatlanoknak»; Szinyei Merse Pálét «Hazafiúi kegyelete jelül»; Hodossy Imreét «Szabadságharcunk hőseinek»; Bornemisza-családot «A 48-as honvédek emlékének»; Bánó-családot «A névtelen hősöknek» s a Péchy-családot ugyanezen felirattal; egy felirástalan, gyászszal bevont nemzetiszín-szallagos koszorút s végül, mit talán legelsőnek kellett volna megemlíteni: a szomszédos tótajkú községek népének két, mezei virágokból font hatalmas koszorúját!

Ti névtelen hősök, ti a haza- s szabadságszeret, az egyenlőség, testvériség mártírjai, nektek bizonyára e két koszorú okozta a legnagyobb örömet!

A gyászistenisztelet alatt, valamint az egyes pontok között a kis-szebeni dalárda, *Szkurkay* elnök vezetése mellett, szép templomi s hazafias dalokat adott elő nagy szakavatottsággal.

Az ünnepély egyes számai taraczkok dörgése jelezte, felidézve az 50 év előtti kor ágyúdörges emlékeit, megrezgetve a levegőt.

Az ünnepély számai így ki lévén merítve, *Bánó Árpád* elnök főszolgabíró az emlékoszlopot kegyeletes megörzés végett Roskovány község előjáróságának adta át, melynek nevében azt *Praesensky László* átvevé, az ünnepély véget ért.

Az ünnepelő közönség most a kassa-oderbergi vasút Héthárs állomása helységébe vonult, melyeket az igazgató s a legkészségesebb hazafiassággal engedett át, sőt saját költségén fel is díszített.

A héthársi állomáson tartatott meg a mintegy 200 terítékű ünnepi ebéd, melynek fényét, hangulatának ünnepélyességét s emelkedettségét a jelenvolt hölgyek rendkívül emelték.

Az első pohárköszöntőt *Bánó Árpád*, mint az ünnepélyt rendező héthársvidéki szakválasztmány elnöke mondotta a haza első embere, minden magyar ember eszménye: a bölcs királyra, melyet, hódolata jelöl, az egész közönség állva hallgatott meg.

Pohárköszöntőket mondottak Bo nemisza Lajos a 48-as hősökre, Bánó Iván a kormányra, Brühl Menyhért a Széchenyi-kör védnöke- és elnökére, Szinyei Merse István főispán, a Széchenyi-kör elnöke, a héthársvidéki alválasztmányra s lelkes elnökére, Soltész Ede Sárosvármegye törvényhatóságára, Tahy József alispán az ünnepélyt rendező választmányra, Zsebráczky Géza id. Bánó József ünnepi szónokra, dr. Mariássy Béla a hölgyekre, Eiszelt Antal Pletényi apátra, Bornemisza Lajos Péchy Zsigmond és Péchy Auréla, id. Bánó József Török János 48-as honvédre, Péchy Zsigmond a hazafias róm-katin. papság- és Brühl Menyhért ünnepi szónokra, Bornemisza Lajos dr. Vályi János gör. szert.

kath. püspökre s a vezetése alatt álló hazafias papságra, Péchy Aurél Bánó Árpádra, Bánó Árpád a sárosmegyei országgyűlési képviselőkre, Schmidt Gyula az örök békére, Bánó Iván a kassa-oderbergi vasút igazgatójára, dr. Meliőrész Béla az élő honvédekre, továbbá pohárköszöntőket mondottak még Mankovics Kornél, Hartsár Péter és Lieber Kálmán.

A társaság oly meggyőződésben oszlott szét, hogy ily szép és magas ünnepélyben ritkán volt része s hogy ezen oszlop-felszenteléssel hatalmas oltárt emelt a hazaszeret részére; melytől, ha honfi-gondok súlya alatt vigaszt hozza menekül, mindenkor megerősödve, megedve s elszántan fog távozni további munkára, újabb tevékenységre s ha kell, küzdelemre, harcra, vészre!

Bánó József beszéde

a Roskovány-dobói határon 1849. jun. 20-án vívott csata emlékére felállított emlékhelyezés alkalmával: 1899. jul. 20-án.

Tisztelt ünnepelő Közönség! Tisztelt Barátim!

Alig múlt egy éve, hogy ezen helytől, hol most állunk, pár száz lépésnyire, a legnagyobb gyászszal szívünkben, összejöttünk, hogy utolsó pihenőhelyére kísérjünk a dobói sírkertbe Magyar- és Erdélyország egyik ünnepelt hőst, rokonunkat és barátunkat, Dobay József altábornagyot.

Most megint összejöttünk.

A két összejövétel között különbség csak az, hogy a múlt évben tisztán közvetlen gyász volt, a mi lelkünkben élt; a mai összejövétel az idők távolsága által, nemcsak gyász, de ünnepély. De az indok, a motívum ugyanaz: hódolat azok iránt, kik az önvédelmi szabadságharcban mint hősök vagy vívtak, vagy elstek; tárgya ugyanaz: szomorúság, bánat, meghatottság, tisztelet, kegyelet, megemlékezés.

Összejöttünk, hogy a megemlékezésnek adóját rójuk le azok iránt, kik 50 évvel és egy hónappal ezelőtt, a dicső 1848—1849-ben, az önvédelmi szabadságharcban, itt, az országnak majdnem határszélén, e halmokon, e tetőkön, melyek alatt állunk: küzdöttek vagy elstek.

És ha szétnézünk: ez és a múlt évben, az egész országban, annak igen sok részeiben hasonló ünnepelést látunk.

Miért van ez?

Ez azért van t. Uraim és Hölgyeim, mert minden érző, minden szabadságszerető nemzet — miután folytonosan és örökké gyászolni nem lehet — bizonyos idő leforgása, u. m. egy-, fél-, vagy negyedszázad letele után, vagy évenként is, meg szokott emlékezni jeleséről, hogy a kegyelet érzése közvetlenül ébren tartsák!

És nem új, a mit mondom, de szent igaz, hogy csak azon nemzet életrevaló, mely hőseit, mely nagy embereit nemcsak nem feleli, de rólok lelkesedéssel tud megemlékezni.

És van-e nemzet, melynek nagy emberei, hősei, vértanúi jobban megérdemelnék, hogy rólok a nemzet kegyelettel emlékezzék, mint a magyar hősök, vértanúk, nagy emberek? — és van-e nemzet, mely bensőbbben, kegyeletesebben emlékezik meg és melyben vésné szívébe jelesének emlékét, mint a magyar nemzet?

Miért van ez így t. Barátim?

Ez egyrészt azért van, mert a magyar nemzet, mint szabadságszerető, minden nemes, nagy és eszményi iránt fogékony, de főleg azért, mert a föld kerekességén talán nincs nemzet, melynek nehezebb helyzete volna, mint a magyarnak, mely annyira önmaga erejére volna utalva, mint a magyar és így nincs nemzet, melynek nagyobb szüksége volna nagyszámú önzetlen, feláldozó férfiakra és hősökre, mint a magyarnak.

Magyarország a világ ezen félgömbjén a legtöbb veszélynek kitett pont. Így volt ez ezer éve óta, mert itt van a kelet és nyugat, így választva óriási külömb-séggel bíró, két áramlat összeütközési vonala.

mevlátták és megismerték egymást!? Fel-felbuzduló hullámaik már-már keresztül törték szük keretüket.

Másnap, mikor szerető pártfogójuk: az ezüst-felhő egymásnak képét ismét megmutatá előttük, szemük azonnal a közöttük álló akadálynak a terjedelmét a Tátra-hegyláncz végét kereste s ugyanazon erzelem, ugyanazon vágyódás által üzetve és vezéreltetve, elindulának, hogy egymást felkeressék, hogy egymással egyesüljenek.

Az egymás után való epedés nem ismert nehézséget, melyet leküzdeni ne lettek volna képesek, sőt az akadályok csupán erőt adtak a hullámokban folyton és folyton gazdagabbá váló Poprádnak és Dunajecnek; s erőfeszítésüket áldólag jutalmazá az Ezüst-felhő, mely napról-napra azt mutatá nekik, hogy mindinkább közelebb jutottak már egymáshoz, hogy mind kevesebb és kevesebb akadályt kell már leküzdeniök.

Különösen a Dunajecz volt az, a mely minél közelebb ért a Tátra hegyláncz szélső ormához, egyre hatalmasabb és hatalmasabb folyóvá növekedett. Hullámai sziklákat gördítettek félre újtárból s mélyen bele-vágta mederét a szirtes talajba, mintha edzeni akarta volna erejét, hogy a még reája váró akadályokkal annál könnyebben megküzdhesen.

A gonosz mostoha megszegyenülve látta be számításának eredménytelenségét s hatalmas szélviharaiával üzte, korbácsolta, szertépte a szerelmesek hű közvetítőjét: az Ezüst-felhőt; feltartóztatni igyekezett az egymás felé siető folyamok hullámaikat; el akarta terelni őket választott irányukból, de minden ármánykodása, de minden erőlködése hasztalan maradt. — Majd két hatalmas óriásit küldte ki az ifjú folyam árjának meg-fékezésére. A harc néhány napig tartott csupán. Az életerős, a szerelmi vágyában leküzdhetetlen Dunajecz eldolta újtárból a vele szemben tetetetlen óriásokat, a kik ottan fekszenek megkövülten még ma is; a

rajtuk álló két ódon vár, Nedecz és Czorstyn, mintha megkövült koronáik volnának...

* * *

Néhány hatalmas lépés még és az ifjú óriás, a Dunajecz, a Magas-Tátra lábaihoz ér, hogy végig-omöljön a hegyláncz túlsó oldalán elterülő lapályon, a melyen szelid kanyargással virágos partok között a gyöngéd Poprád siet eléje, hogy tiszta kebleik végre egygyé olvadjanak...

Utolsó erejét feszíti meg a gonosz mostoha s varázshatalmának végső próbára tételével: egy új hosszú hegylánczolat: a Piemin-hegység, tör elő a föld megnyitott mélyéből, melynek kiágazásai elfogják, körülzárnak a kedvesével egyesülni siető folyamot s a melyen egész hosszában kellene keresztülörnie, hogy hű Poprádját karjaiba zárhassa.

Harsogva, zúgva rotnak a hegylánczolatnak a felbőszült hatalmas hullámok, habra hab tolu, örvény örvény után képződik, ... egyszer nekivág a folyam a hegyláncz oldalának, de ott acézl sziklára talál, ... más-szor a hegyláncz alá igyekszik lefújni magát a mélybe, ... de hasztalan minden ... a mozdulatlan szirtet porrá zúzzák az ellenük harczoló hullámokat ... Rengve reng és zúgva zúg napok óta a csata zajától az egész vidék, ... sziklák gördülnek alá a magasból, ... a habok felocscsannak a hegyláncz csúcsaira s patakokban omolnak vissza; üregek váj a folyam a hegyláncz oldalában, de hasztalan, — hasztalan minden, ... ezt az akadályt leküzdeni nincs erő, nincs hatalom!...

Kétségbeesés szállja meg a körülzárolt folyót. Kétségbeesés, mely sötéten ott remeg minden hullámnak fodrán, minden elenyésző habon és a mely ott zokog, s majd szilaj indulattal ott tör elő minden örvénynek veszedelmes mélyén...

Küzdeni és fáradni hosszan, lankadatlan kitartással,

s mikor már a czélnál hiszszük magunkat: akkor látni be, hogy mindaz, a mit tettünk, eredménytelen volt; magunkénak tudni egy szívet és ármány által elszakítva lenni attól örökre, elzárva az egyesülés lehetőségétől teljesen; kiszakítva érezni kebelünkben az édes, az élet-fentartó reménynek legutolsó szálacskáját is: — óh, ennél nem lehet kétségbeesettebb semmi a világon!...

S az ifjú Dunajecz e megsemmisítő kétségbeesésében nincsen semmi vigász, nincsen semmi segély...

De hallga!... miért simulnak egyszerre a hullámok háborgó gyűrűi? — Miért állanak meg csaknem mozdulatlanul a habok? — Miért válik a víz moraja egyszerre csendes suttogássá?...

Egy Ezüst-felhő száll az esti szellő szárnyain a Tátra-hegység égbetörő csúcsai felől erre. — Hosszú fátyolat lassan vonva maga után és lassan teretve szerteszt... Megáll a körülzárolt folyam fölött s lassú méltósággal száll alább, alább, míg nem fodrai a víz felszínét érintik...

Ó az, ő!... szerelmük régi pártfogója, ki oly átlátszó tisztaságú, mint egymás iránt érzett imádatuk: az Ezüst-felhő. Mostan is az ő üzenetét hozza!

Az est ünnepi csendjében halkan susog az ifjú Dunajeczhez: — Csak kintartás!... Csak türelem!... Azt üzeni, hogy változatlanul hív hozzád, hogy igaz szívvel sóvárog utánad, hogy örökre a tiéd!... Egy mód van csupán, hogy meg legyen törve a varázshatalom, az, hogy áldozd fel érte mindenedet, hogy mondj le érte mindenről!... Mondj le érte koronádról! Légy egyszerűvé csupán szívben nemessé, miként ő!

Az édes gyönyörtől remegtek a folyam hullámai s belőlük ékkövekkel gazdagon kirakott, fénylő korona emelkedett ki, melyet az ifjú Dunajecz, minden hozzátó áldozatot kicsinylő lemondással, nyújtott át az Ezüst-felhőnek...

Elégé éreztük ennek igazságát és súlyát a tatárpusztítás és a török uralom alatt.

Sőt maga a magyar nemzet, szemben Nyugat-Európával, magában foglalja ezen ellentétesnek látszó, de a magyar nemzet által igen is megoldható két elemet. Ime a magyar elfogadta az európai kultúrát, az európai civilizációt és így csatlakozott Nyugathoz, de sem nyelvét, sem sajtóságait, sem jellemét, sem fáját, sem az őshazából hozott szabadságérzetét nem áldozta fel és feláldozni soha nem fogja, és így megmaradt keletinek. Ezenfelül itt Európában magában áll, minden rokonság nélkül. Mindenki ellen védekeznie kell és így mindenki ellensége.

Ezt csak érintem, mert ez az egy eszme és tény végtelen és hosszas magyarázatot kívánna, melyre a jelen pillanat nem alkalmas.

O tisztelt Gyülekezet! ha a magyar történetnek ezen páratlanul álló motívumai lélektanilag eléggé fellesznek derítve, a népek történetében a magyar történet egyike lesz a legérdekesebbeknek, a legtanulságosabbaknak.

De hát ez a sajtóságos, ez a veszélyes, ez a két ellentétet önmagában megadni vágyás, a mely a magyar nemzet által — megvaldani győződé — dicsőségesen meg is fog oldatni, — mondom ez a törekvés mit feltételez?

Feltételezi az örökös harcot!

Ezen veszélyes vonalon, ezen örökös harcban a magyar előtt — itt, a hol mi lakunk — száz más nemzet nyomtalanul elpusztult. Ezredévek óta egyesgyedül a magyar maradt meg. Hazát, alkotmányt alapított és itt éi ezer év óta. Páratlanul álló példa a világtörténelemben és tanulsága a magyar faj törhetlen erejének és roppant életrevalóságának.

Dicsőség és hála őseinknek a múltban és dicsőség és hála a hősöknek a közelmúltban!

Egész Európát meglepte ezen új, de szerintök jövővény idegen faj óriási életrevalósága s így egész súlyával támadta és ránehazodott. Kelet is támadta, Nyugat is. De még ezen két óriási malomkőnek a zúzása sem bírta a magyart megörölni. A megsemmisítés nem sikerült.

A magyar nemzet meteor, mely megjelenésében, útjában fénylik és világít, egy más világ alkatelemeit hozza magával s midőn majdnem Európa középebe lehullott, súlyával úgy bevágódott e föld talajába, melyet ezer év óta nevezünk Magyarországnak, hogy innét kiemelni többé nem lehet.

És azért magasan dobogjon, magasan doboghat minden honfi és honleány kebele, ki e fajhoz, ki e nemzethez tartozónak vallja, vagy vallhatja magát.

A magyar nemzet ezeréves története nem egyéb, mint egy titáni küzdelem jobbra és balra az alkotmányos szabadságért, a haza integritásáért és a nemzet megmaradásáért.

Véres és ádáz küzdelem ez tisztelt Gyülekezet.

Teljesen kiküzdve még nincs, legalább mindkettő nincs. Azonban közeledtünk hozzá.

Meglehet, sokan vannak, kik azt hiszik, hogy a magyar nemzetnek, mint fajnak, jövődjé sinez még biztosítva. Én azt hiszem, hogy van.

Mert ha a Kelet hatalmas inváziójának és a roppant befolyású nyugati idegen kulturának és néha a kettőnek együttes támadása ezer év, de különösen az utolsó 400 év alatt nem volt képes azt elpusztítani, vagy beolvasztani, úgy Isten és magunk segítségével — midőn az ily hatalmas és együttes támadásnak veszélyén ma talán már túl vagyunk, — ezentúl sikerülni már épen nem fog.

Szent meggyőződésem, hogy a magyar ki fogja küzdeni teljes alkotmányos szabadságát és függetlenségét és fájának teljes biztosítását, mert hiszen a kettő elválaszthatatlanul karöltve jár.

Boldog és irigylendő az utókor, a mely ezen dicső korszakot meg fogja érní! —

Állítottam, hogy hazánk ezeréves története nem más, mint küzdelem az alkotmányos szabadságért, ezen

Az ég esti pirján keresztül ragyogni kezdő csillagok, pislogó szemükkel, csodálkozva nézték, hogy miképen emelkedik, tündöklő palástjában az Ezüst-felhő a sötét víztükről fölött magasabbra, egyre magasabbra s mint viszi magával mindig feljebb és feljebb az ifjú Dunajeczek tündöklő koronáját?

Már egy színvonalra emelkedett a körülálló hegy-óriások legmagasabbjának csúcsával s lassan, gyöngyden felé lebeg s a ragyogó koronát odateszi annak hatalmas homlokára...

A mint a kincs homlokát érinti: lábáig megremeg a Koronahegy s megvesztegettvén annak szépségétől és drágaságától, egyszerre szűk ösvény kezd hasadozni a kiengesztelt, az elbűvölt hegylánczolon keresztül, melyen az ifjú Dunajec a szabadon bocsátott rab édes örömevel siet tovább és tovább; hullámai zokognak, zakatolnak mámorukban, mintha csak egy boldogságtól áradozó nagy szív lüktetésének hangját ismételnék...

Végre keresztültört az egész hegylánczolon az ifjú folyam s a régi, a változatlan, a minden áldozatot kicsinylő és minden akadályt leküzdési képes, örök szerelem tiszta hevével karolta keblére az imádozott Poprádját.

Halk suttogással remegnek meg a hársak lombjai, ... zümmögve repülnek a munkás méhek viragról-virágra; ... a tovább futó folyam hullámai csevegnek édesen ... s a Vörös-kolostor felől szállongó szellő sejtelmesen suttog.

Minden, minden erről a történetről beszél s minden, minden az örök, az isteni szerelem állandó és minden akadály felett győzedelmeskedő voltát hirdeti.

szép ország és magyar nemzet megtartásáért. És állítottam, hogy néha a Nyugat egyesült a Kelettel, hogy azt a szegény magyar nemzetet leigázza.

Az orosz nagyhatalmat, kivált 50 évvel ezelőtt, a diplomácia, a történészek és a közvélemény inkább ázsiai, tehát keleti nagyhatalomnak tartotta és fogadta el, mint európainak.

Tehát 50 év előtt az úgynevezett civilizált Nyugat Európa egyesült az ázsiai nagyhatalommal, hogy leigázza a magyart. Ez annál veszélyesebb volt, mert e két nagyhatalom valóságilag szövetkezett, a magyar újra két örömlalom közé szorult, — ez volt az utolsó és akarjuk hinni: végleg az utolsó támadás Magyarország leigázására. (Folyt. köv.)

Vármegyénk és városaink.

Állatforgalmi korlátozások. Sz. kir. Eperjes városban, Kapi, Gergelylak községekben a sertésállomány között a sertésvész, Kajatha községben a sertésorbáncz, sz. kir. Bártfa városban az ebállomány között a vesztesség ragályos betegség megállapítván, a nevezett községekben, illetve városban és pedig sz. kir. Eperjes városban f. hó 6-tól, Kapiban június hó 29-től, Gergelylakon f. hó 5-től 30 napi, Kajatha községben június hó 29-től 14 napi udvar- és sz. kir. Bártfa városban 40 napi községi-zárlat rendeltetett el az említett állatfajokra. Erről a közönség tudomásvétel, a hat járás főszolgabírája, a három sz. kir. város tanácsa, illetve rendőrkapitányága, az állami, mindhárom vármegyeyei és a városi állatorvos, valamint a községi előjáróságok a törvényben előirt intézkedések megtétele végett értesítettek.

Állatforgalmi korlátozások megszüntetése. Gulyvész községben takonykór, sz. kir. Eperjes városban a sertésvész, A-Polyánka és Salgó községekben a lép-fene ragályos betegség miatt elrendelt udvar-zárlat feloldott. Erről a közönség tudomásvétel, a hat járás főszolgabírája, a három sz. kir. város tanácsa, illetve rendőrkapitányága, az állami, mindhárom vármegyeyei és a városi állatorvos, valamint a községi előjáróságok a törvényben előirt intézkedések megtétele végett értesítettek.

Ragadós állatbetegségek Sárosvármegyében 1899. július 16-ikán. *Lépfene:* A-Polyánka 1 udv., Megye 1 u., Salgó 1 u., összesen 3 község 3 udvar. — *Vesztesség:* Hamburg 1 u., Radács 2 u., összesen 2 község 3 udvar. — *Takonykór és bőrféreg:* Gulyvész 1 udvar. — *Tenyészbenaság és hollyagos kiütés:* Lemes 2 udvar. — *Sertésorbáncz:* Bártfa 1 u., Kakasfalu 1 u., Zboró 1 u., összesen 3 község 3 udvar. — *Sertésvész:* Ábrány 3 u., Boroszló 4 u., Eperjes 5 u., Gergelylaka 1 u., Girált 1 u., Györgyös 1 u., Hrabkó 1 u., Istvánvágás 1 u., Kapi 1 u., Kis-Sáros 1 u., Kis-Szeben 1 u., M-Jakabfalva 1 u., Megye 6 u., Mohnya 2 u., Nyírjes 1 u., Radoma 3 u., Salgó 1 u., Sassova 1 u., Szent-István 31 u., Töltszék 6 u., összesen 20 község.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Petőfi halálának 50-ik évfordulója alkalmából, tudvalevőleg, országos ünnepet fognak rendezni a halhatatlan költő eselésének helyén, a melyen az egész nemzet halás kegyelele fog méltóan megnyilatkozni a magyar szabadság lángelkű dalnoka, az igazi «magyar Tyrtaeus» emléke iránt. Ezen az ünnepélyen részt fog venni az Eperjesi Széchenyi-kör is és pedig egyfelől az által, hogy az ünnepély rendezőihez meleghangú átiratot intéz, a melyben a Kör érzelmeit fogja tolmácsolni, valamint az által is, hogy díszes babérkoszorút fog a Kör nevében elhelyeztetni a nagy költő emléken, hatalmas nemzeti-szalagján ezzel a felirattal: «Petőfi szellemének! — Az Eperjesi Széchenyi-kör».

Telkintettel a Kör működésének jelenlegi szünetére, a Kör elnöksége azt tervezi, hogy a Kör működését megnyitó *első körü estét teljesen a nagy költő emlékének fogja szentelni* s ez alkalommal a magyar-irodalmi s a zene- és képzőművészeti szakválasztmányok közös közreműködésével egy nagyobb szabású *Petőfi-emlékünnepet* rendez.

H I R E K.

* **Gör.-kath. egyházmegyei hírek.** A nagymélt. vall.- és közokt. m. kir. miniszterium a suha-kállói tanító fizetését 193 frrtal, s a viszlói tanító fizetését 129 frrtal 400 frrtig kiegészítette, s a hosztoviczai, mikóházi, izbugya-radványi, havaji, mezőlaborczi, homonnarokítói, sztalesini, agyagosi, agyidőczi, komlóskai, kraszní-brodi, pelsőlinai és felső-csebinyei tanítók részére kórpótlék fejében 5 évre 50-50 frrnyi államségélyt engedélyezett.

* **Törvénytörvények.** A m. kir. igazságügyminiszter dr. *Körtvélyessy Dezső* kir. albirót — végleges állomás-helyre való kirendelés címén — a helybeli kir. járásbíróshoz áthelyezte; *Krayger Károly* törvénytörvényi irnokot pedig a mezőkövesdi kir. járásbíróshoz segédtelekkönyvezetőknek kinevezte. Örömmünkre válik, hogy a rokonszenves s képzett fiatal bíró továbbra is körünkben marad; a kinevezés által ellenben a törvénytörvényi telegkönyvi osztálya egy szakavatott és lankadatlan szorgalmú, ügybuzgó tisztviselőt veszít Kraygerben.

* **A tábla elnöke szabadságon.** *Bercselyi Jenő*, a kassai kir. ítélőtábla elnöke, e napokban kezdte megnyári szabadságát. Távollétében *Fekete Ödön* tanácselnök helyettesíti.

* **Köszönet.** A földművelésügyi m. kir. miniszter f. év június 28-ikán kelt leiratával, a Sárosvármegyei Gazdasági Egyesületnek, köszönetét fejezte ki azért, hogy Sárosvármegye hazafias birtokosai a boldogult királyné O Felsege kegyeletes emlékének megörökítésé céljából ligeteket létesítettek és Erzsébet-fákat ültettek el.

* **Államségély.** A m. kir. belügyminiszterium a Sárosvármegyei Gazdasági Egyesületnek, általános segélyezés címén, ebben az évben 500 frrt államségélyt adott.

* **Az új brigadéros.** A kassai helyőrség törzstisztkarában az utóbbi időkben nagy változások történtek. *Sővényházi Neuhold* ezredet, a 35. gyalogezred parancsnokát, az 59. hadosztály parancsnokává nevezte ki O Felsege. Helyét, mint tudvalevő, *Appel Mihály* ezredes, a 34. ezred 1. zászlóaljának parancsnoka vette át. A prágai hadtestparancsnok helyét, gróf Grünner tábornagyét, a kassai helyőrség köréből töltötte be a királyi parancs *Fabiny* hadtestparancsnokkal. Utódja *Pokorny Hermann* tábornagy lett. Végül e hó 16-án búcsúztatta el a helyőrség tisztikara *Mayer Ferdinánd* vezérőrnagyot, kit a legfelsőbb hadúr a joesfistadi Landwehr-Divisio parancsnokságával tüntetett ki. A közkedveltségben állott brigadéros helyét — mint teljese hiteles forrásból értesülünk — *Radanovics Henrik* ezredes, a 3. bosnyák hercegovinai ezred parancsnoka foglalja el. Az 53. gyalog-dandár új parancsnoka — kinek katonai körökben jeles híre van — e napokban már Kassára érkezik, hogy a parancsnokságot átvegye.

* **Halálozás.** *Zelenka Károly* beszercebányai kir. törvénytörvényi bíró, a közelmúlt napokban váratlanul elhunyt. Igazságszolgáltatásunk ez elhalt egyik jeles munkása fivére volt *Zelenka Pál* tiszaí ág. hitv. ev. püspöknek, kit, — az őt ért e szomorú eset alkalmából — őszinte, általános részvét veszt körül. — *Hvozdnovics Vinczenc* maskóczi (eperjes-egyhm.) gör. kath. lelkész élte 73-ik s áldozásának 43-ik évében elhunyt.

* **Tragikus eset** történt a minap *Dobsinán*, Gömör-vármegyének e páratlanul fekvésű vadregényes helyén. Az ottani erdőmester: *Szujka Gyula*, — kit csak ez év tavaszán választottak meg s mindenki rokonszenvét, elismerését és becsülését megnyerte, — kiment az erdőbe hivatalos teendőit végezni. Mikor dolgait elvégezte, magával vitte töltött-gegyvert, hú kutyáját, felült a kocsira, lábához támasztotta fegyverét, és elindult a dobsinai jégbarlang mellett fekvő Pusztamezőn lakó arájának meglátogatására. Alig hogy hazuról elindult a kocsit, véletlenül elsül a fegyver és egy pár lépésnyi úton a sörétes töltés a szerencsétlen 28 éves férfi állán befürödött s agyvelejét széttroncsolta. A népszerű erdőmestert rögtön kezelés alá vette *Kellner Viktor* orvos, de pár percz múlva meghalt. Dobsina városának költségén és osztatlan részvétele mellett temették el a múlt héten a városháza *Dopztembél*, hol felelte *Weiss Antal*, a sír felett pedig *Poputh Viktor* ev. lelkész tartott megemlékező beszédet és magyar gyászbeszédet. A tragikus véget ért erdőmester arájának és szüleinek fájdalma mély megrendülést és őszinte részvétet keltett. A másnapon megtartott városi közgyűlés — *Szontagh Béla* polgármester indítványára — könnyek között szavazta meg a temetés költségeit s jvkbe foglalta eddigi rövid munkásságának eredményeit. Maga a város is gyászjelentést adott ki. A temetésen Kóburg herceg erdőészeti tisztikara a szomszédos vidékről teljes számmal volt képviselve. Az eddigi vizsgálatok eredményeként — mint lapunk belmunkatársa a helyszínen meggyőződött — konstataható, hogy az erdőmester szerencsétlensége pusztán vigyázatlanságból történt és tisztán a véletlen műve. Ez alapon a *Kassai Újság* 81-ik számának «A fekete golyó» cz. cikkében foglalt s az erdőmester esetére vonatkozó állításai és kombinációi a közfelfogás szerint minden alapot nélkülöznek. A megrendítő eset szomorú tanulsággal szolgálhat különben az ügyes vadászoknak is a töltött fegyverrel való okos bánásra, a mely a fővárosi sajtó figyelmét is magára vonta.

* **Nyugalombavonult** nemrégiben a székesmegyei Márkusfalva tanítója, *Krajnyák József*, a ki hosszú ötvenöt év óta oktatta a serdülő ifjúságot a magyar nyelvre. A közoktatásügyi miniszter szép, elismerő levélben méltatta buzgó működését ez alkalomból, s volt tanítványai díszes emléktárgyat nyújtottak át neki.

* **Alapszabály.** A *Nagysárosi Társaskör* alapszabályait a m. kir. belügyminiszter a bemutatási záradékkal ellátta.

* **Vizsgálati bizottságok.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter az eperjesi jogakadémián a jövő 1899/900-ik tanévre egybeállított vizsgálati bizottságokat megerősítette s a két államvizsgálati bizottság kültagjainak eddigi szives közreműködésükért elismerő köszönetét nyilvánította. A jövő tanévre e két államvizsgálati bizottságba kültagokként kinevezte: Andorkó Tamást, dr. Berzeviczy Albert v. b. t. t.-t, Glós Károlyt, Hoffmann Mórt, Kovaleczky Mihályt, Krayzell Aladárt, Mandics Edét, dr. Schmidt Gyulát, Szinyei Marse Istvánt, Tahy Józsefet és Úsz Antalt az államtudományi államvizsgálati bizottságba, — Kádas Miklóst, Klefner Gyulát, Krayzell Aladárt, Kubinyi Aurélt, Legeza Istvánt, Lehoczky Sándort, Mandics Edét, Molitorisz Istvánt, Palugyay Gusztávot, dr. Propper Adolfot, Rátvay Gyulát, dr. Szehtlo Jánost, Uiharik Mátyást pedig a jogtudományi államvizsgálati bizottságba. Ugy a miniszter köszönetének, mint az új kinevezésnek az illető kültagokkal való közlésével a jogakadémia igazgató-sága lett megbízva.

* **Czirkusz.** Július 24-ikén fényes és nagyszabású jubiláris előadást tart *Hüttemann G.* társulata. Ez alkalomból nem érdektelen az e téren kétségkívül egyik legkiválóbb lóidomító életművétől rövid vázlatát ismernünk, annál is inkább, mivel életének egyik nevezetes fordulópontja Eperjesen következett be. Hüttemann már gyermekkorától artista volt. Most 60 éves; de még mindig fejedelmi tartással ül meg a lovat,

Működésének 32-ik évfordulóját itt ünnepli meg július hó 24-ikén. 1867-ben Eperjes város főterén működött czirkuszával, egyúttal akkoriban itt lovaglasi lezckéket adott: minden órának egy arany volt az ára. 26 éves korában saját czirkusza volt már. Eleinte oroszán-, elefánt- s egyéb állatokkal is járt. Volt: lovagló, gimnasztikus, jongleur lovon és par terre, posta, lovakkal, két athléta lovon, lödimitó, iskolalovagló és az is maradt mindvégig. 1878-1887-ig boldogult Erzsébet királynéknak lovászmestere volt és mint ilyen lépett nyugdíjba. Ekkor újból visszatért régi vágya tárgyához, a czirkuszhoz. Közben Berlinben nagy lovagló-iskolája volt és onnan Bécsbe menve, az állatkertben nyitott czirkuszt. Aztán összejárta egész Európát, míg ma visszakértült Eperjesre, hol 32 év előtt először működött. A legmelegebben ajánljuk a rendkívül élvezetesnek ígérkező előadást a nagyközönség figyelmébe.

* **Cseléddíjazás.** Mindazon gazdák, kik cselédeiket és mezőgazdasági munkásaikat díjaztatni akarják, a díjazás feltételeinek megfelelőleg a szolgálati évekről szóló bizonyítványt, cselédkönyv-, illetve munkásigazolványt felszerelve, augusztus hó 15-ikéig a Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület titkári hivatalához küldjék be.

* **A szegedi orsz. mezőgazdasági kiállításra** vármegyénk területén nevelt 37 darab kiváló pinzgauti szarvasmarhát fog a gazd. egyesület felküldeni. A bejelentett ivetket már fel is küldték. Ezenkívül eszterházra alkalmas egy csoport juhot is kiállítanak; továbbá Sárosvármegyében folyó évben létesített len-kísérleti telepeken termelt len is be lesz mutatva.

* **A cserebogarak irtása.** A Sárosvármegyei Gazd. Egyesület a cserebogarak ellen írtóháborút indított a folyó esztendőben s bizony, a buzgó írtók nem igen kedverték a halálraítéltekről hogy, «mikor lesz nyár», hanem statáriális módon bántak el a növényzet pusztítóival szemben. Az irtás körül buzgólkodók jutalmazására kitűzött jutalomdíjakat e napokban osztották ki s összesen 25,580 limer cserébogárról 200 fjt jutalmat osztott ki az egyesület. Az egyesület reméli, hogy e jutalomdíjak a jövőben még nagyobb tevékenységre fogják sarkalni a jutalmazottakat.

* **Vasútigazgatók tanácskozása.** A magyar, osztrák és bosznia-hercegovinai vasutak igazgatóinak ez évi negyedik közös, és a magyar vasutak igazgatóinak rendes havi értekezletét a Kassa-Oderbergi Vasút meghívására július 14-ikén Tatra-Lomniczon tartották meg az Államvasutak elnökgazdájára, Ludvig Gyula főrendiházi tag elnöklésével.

* **A Magyarországi Kárpátgyűlés közgyűlése** augusztus 6-ikán lesz Kassán. A kik a közgyűlést követő kirándulásokon nem szándékoznak résztvenni és csak a közgyűlésre akarnak elmenni, azok kaphatnak igazolványokat mérsékelt árú menetérti jegyekre Kassára és vissza az egyesület elnökségénél Iglón.

* **Az Eperjesi Ipartestület** által folyó hó 16-ikán a Floegel-féle mulatókertben a zászló-alap javára rendezett nyári táncmulatság úgy erkölcsileg, mint anyagilag nagyon sikerültnek mondható, mert tisztamaradványként 201 fjt 28 krnyi összeg az alaphoz csatoltatott. A mulatság fényét és anyagi sikerét a díszes közönség jelenléte, a paradicsomná átváltoztatott kertnek gyönyörű díszítése, lampionokkal való kivilágítása, a katonai és Alexi zenekarának közreműködése, L. L. által rendezett és kitűnően sikerült tűzijáték, valamint a léggömbök feleresztése emelte. Nem zárkozhatunk el tehát, hogy elsősorban a díszítés körül fáradozó Sch. H., K. E., P. J., Sz. L. és Sch. E. uraknak, a tűzijáték rendezésére felkért L. L. úrnak és a rendezőség minden egyes tagjának ez úton is hálás köszönetünket ne nyilvánítsuk. Az anyagi sikert, a verseny-küzdélésből — de különösen a levelezőlapok elárulásából befolyt jövedelem emelte, miért is a levelezőlapok előállításával felülkövetni kegyesek voltak: Dr. Schmidt Gyula 20 fjt, Kósch Arpád 5 fjt, Glatz János 4 fjt 50 kr., Oszwald D. 2 fjt, id. Floegel Antal 1 fjt 50 kr., Kazinczy Manó 1 fjt 50 kr., Lintner Károly 1 fjt 50 kr., Kovács János 1 fjt 20 kr., Cattarino Sándor 1 fjt, Herkely János 1 fjt, Major Róbert 1 fjt, Halbsch Gusztáv 1 fjt, Baran János 1 fjt, Pletényi Endre 1 fjt, Grossmann Ignác 1 fjt, Grúz László 1 fjt, Jeczusko József 1 fjt, Marczinkó János 1 fjt, Brestyenszky György 1 fjt, Barts Sándor 1 fjt, Fodor Gusztáv 50 kr., Spanner Róbert 50 kr., Cserevinsky János 50 kr., Glück Miksa 50 kr., Miháldesz Lajos 50 kr., Novák József 50 kr., Próner Károly 50 kr., N. N. 50 kr., Augustinyi Károly 50 kr., Grieger Tivadar 50 kr., Gyagyovszky Sándor 50 kr., Máthé Ernő 50 kr., Saláta András 50 kr., Takács I. 50 kr., Oravetz János 50 kr., Gregor Endre 50 kr., Schroepfer Antal 50 kr., Zima Miklós 50 kr., id. Szilvány András 50 kr., Kreszcanok József 50 kr., Gabona József 50 kr., Sandala István 50 kr., Madean Mihály 50 kr., Thrór Gyula 50 kr., Stehr Mór 50 kr., Sarudy Ede 50 kr., Hancsak N. 50 kr., Bodnár András 50 kr., Buday János 50 kr., Sztraka István 50 kr., Ravasz Mihály 50 kr., Weber Károly 50 kr., Lévius Lajos 50 kr., Gyagyovszky N. 50 kr., Lichvár Mátyás 50 kr., Kovács Béla 50 kr., Probajsevits Lajos 50 kr., Bilich Ferenc 50 kr., Mittermann István 50 kr., és Csizsik István 1 fjt. Összesen 70 fjt 20 kr. A midőn ezen nemeslelkű adományokat nyilvánosan nyugtázza, egyúttal hálás köszönetét fejezi ki az Ipartestület elnöksége.

* **A női kereskedelmi tanfolyamok** korlátozása. Csak a napokban közölték egyes lapok, hogy a fővárosban százakra menő növendék végezte sikerrel a női kereskedelmi tanfolyamot. Most az országos iparképzési főigazgató a tanfolyamok korlátozása céljából a következő felhívást bocsátotta az illetékes hatóságokhoz: «A női kereskedelmi tanfolyamokat végzett növendékek jelentékeny része nem képes megfelelő foglalkozást találni, azért szükségesnek mutatkozik a tanfolyamok

sokkal dúsabbak és így szebbek, mint egyébkor; a fenyvesek örökzöld lombosára pedig, mely oly édes enyhét adóan borul reánk, az elmúlt év zajos s gondtalan munkájában kifáradt, üdülükre, mintha sötétebb volna, mint máskor. Az erdő még ezer madár bájos dalától zeneg s árnyában a legszebb virágok díszelnek, közöttük számos olyan is, a melyet mi a tavaszi virágok sorába számítunk. Különösen felséges látványt nyújt egy-egy vadrózsa-bokor, a mely mintegy átka-rolni látszik a mellette álló hatalmas fenyő törzsökét s a mely telisden-teli van nyíló virággal. Ha pedig eljön az enyhe est s szétterjeszti sötét fátyolát az erdőn, ezer és ezer röplő kis csillagként szállonganak tova a kis Szent-János-bogarak, az erdő szellemeinek s titokzatos fénylő kis mécseskéi — Tátraháza, a Késmárkhoz egy félóránira fekvő kies kis nyaraló-telep kivétel képez a többiek sorában. Ezt csaknem teljesen betöltötte a finom, művelt üdülő-közönség és pedig főképen ugyanaz, a mely évről-évre itt szokott magának találkozt adni s a mely oly élénk és olyan szép társadalmi és szellemi életet él itten, mint talán egyetlen hasonló telepen sem. Csaknem minden este kiváló szellemi élvezetnek vagyunk részesei. Az egymásután következő kis hangversenyek az itt időző művészek és műkedvelők egész gárdáját igénybeveszik. Különösen sok művelzetet köszön közönségünk, az Eperjesi Széchenyi-kör közönsége előtt is oly előnyösen ismert kiváló művésznők: *Kordán Mariskának*, kinek éneke öt méltán Tátraháza csalóányává avatta. Közélebb várják oda dr. *Váradi Antalt*, a költőt is, a ki Tátraháza színterén régi jó ismerőse s a kinek kiváló lantja is nem egyszer énekelte meg e szép hely báját és természeti szépségeit. A kis telepet közvetlenül ölelő sötét fenyvesnek legszebbik útja szép vas-táblákkal van «frányi-út»-nak megjelölve; ez őri itt emléket a nagy «igaz embernek», a kiváló magyarnak, a ki oly sokszor szerencsétlenné ezt a kis helyet látogatásá»-al. Hogy is mondja csak a költő?

Nem dalos völgy, virágos rét,
Melyet a fenyves itt beárnyal.
Ez egy csepp éden, mit az ég
Elvinni feledezt magával...
A földön hagyta, hogy legyen,
Nyűgét a szív a hol lerázza,
Légy üdvöz drága rejtekem,
Kárpátok gyöngye: Tátraháza!

* **Hegyvidéki földmívelő-iskolát** szándékozik létesíteni a földmívelésügyi m. kir. miniszter a Felvidéken s e végből a vármegyénk területén felállítandó földmívelő-iskola céljainak megfelelő helyet keres, melynek kijelölésére a gazdasági egyesületet kérte fel. Az iskola területe kell, hogy 30—40 hold szántóföldön kívül 5 hold kerttel, 20—30 hold réttel és legalább 100 hold jó hegyi legelővel rendelkezzen. Az épületek a tanulók számának megfelelően emeltetnének, körülbelül 30 növendék részére. A növendékek oktatása gyakorlati alapon történne. A növendékek felvétele 20 éves életkorhoz lenne kötve, kivéve azoknál, kik ki tudják mutatni, hogy az iskolát végezők saját birtokaikon fognak gazdálkodni. Azon növendékek, kik a fenti vagyont kimutatni nem tudják, az iskolába csak cselédkönyvvel léphetnek be, melybe azután tanulások eredménye is be lesz vezetve; külön bizonyítványt ezek nem kapnak. Hogy az iskolát azon elem keresse fel, kiknek részére az iskola felállítatik, kívánatos, hogy a növendékek ingyenesen vétessenek fel, sőt némi munkadíjban is részesüljenek. A sárosvármegyei gazd. egyesület a legnagyobb örömmel vette tudomásul a magas kormányának fent jelzett szándékát és minden lehető el fog követni arra nézve, hogy a földmívelő-iskolát a kormány vármegyénk területén mielőbb létesítse.

* **Köszönetnyilvánítás.** Az Eperjesi Ipartestület zászlóalapja javára a f. hó 16-ikán rendezett nyári mulatság alkalmával felülkövetni kegyesek voltak: Dr. Schmidt Gyula 20 fjt, Kósch Arpád 5 fjt, Glatz János 4 fjt 50 kr., Oszwald D. 2 fjt, id. Floegel Antal 1 fjt 50 kr., Kazinczy Manó 1 fjt 50 kr., Lintner Károly 1 fjt 50 kr., Kovács János 1 fjt 20 kr., Cattarino Sándor 1 fjt, Herkely János 1 fjt, Major Róbert 1 fjt, Halbsch Gusztáv 1 fjt, Baran János 1 fjt, Pletényi Endre 1 fjt, Grossmann Ignác 1 fjt, Grúz László 1 fjt, Jeczusko József 1 fjt, Marczinkó János 1 fjt, Brestyenszky György 1 fjt, Barts Sándor 1 fjt, Fodor Gusztáv 50 kr., Spanner Róbert 50 kr., Cserevinsky János 50 kr., Glück Miksa 50 kr., Miháldesz Lajos 50 kr., Novák József 50 kr., Próner Károly 50 kr., N. N. 50 kr., Augustinyi Károly 50 kr., Grieger Tivadar 50 kr., Gyagyovszky Sándor 50 kr., Máthé Ernő 50 kr., Saláta András 50 kr., Takács I. 50 kr., Oravetz János 50 kr., Gregor Endre 50 kr., Schroepfer Antal 50 kr., Zima Miklós 50 kr., id. Szilvány András 50 kr., Kreszcanok József 50 kr., Gabona József 50 kr., Sandala István 50 kr., Madean Mihály 50 kr., Thrór Gyula 50 kr., Stehr Mór 50 kr., Sarudy Ede 50 kr., Hancsak N. 50 kr., Bodnár András 50 kr., Buday János 50 kr., Sztraka István 50 kr., Ravasz Mihály 50 kr., Weber Károly 50 kr., Lévius Lajos 50 kr., Gyagyovszky N. 50 kr., Lichvár Mátyás 50 kr., Kovács Béla 50 kr., Probajsevits Lajos 50 kr., Bilich Ferenc 50 kr., Mittermann István 50 kr., és Csizsik István 1 fjt. Összesen 70 fjt 20 kr. A midőn ezen nemeslelkű adományokat nyilvánosan nyugtázza, egyúttal hálás köszönetét fejezi ki az Ipartestület elnöksége.

* **A női kereskedelmi tanfolyamok** korlátozása. Csak a napokban közölték egyes lapok, hogy a fővárosban százakra menő növendék végezte sikerrel a női kereskedelmi tanfolyamot. Most az országos iparképzési főigazgató a tanfolyamok korlátozása céljából a következő felhívást bocsátotta az illetékes hatóságokhoz: «A női kereskedelmi tanfolyamokat végzett növendékek jelentékeny része nem képes megfelelő foglalkozást találni, azért szükségesnek mutatkozik a tanfolyamok

korlátozása. Néztem szerint megfelelőbbnek tartom, ha a vidéki városokban 2—3 évenként tartatik ilyen tanfolyam, a mi által elérhető lesz az, hogy a végzett tanulók alkalmazást is nyerhetnek. — Egvégre a korlátozás tárgyában nem kívánok miniszteri rendeletet provokálni, hanem czélszerűnek tartom, hogy szives figyelmét erre a tárgyra fordítsam és felkérjem, hasson oda, hogy a jövő tanévben ilyen tanfolyam ne szerveztessék. Teljesen osztjuk mi is az iparképzési főigazgatónak nézetét s felette kívánatosnak tartanók, ha vármegyénk tanügyi hatósága ily értelemben tenné meg Eperjes város érdekében a szükséges lépéseket.

* **Száz vagon pusztulása.** A Salgótarjánból Inaszó felé haladó vonat — mint a *Felsőmagyarországi* írja — a múlt héten kiskilott és úgy száz, szénmel megrakott teherkocsi a mélységbe zuhant. A vonatvezető és a fekező súlyosan megsebesült; különösen a fűtő: *Fodor János* olyanira súlyos sérüléseket szenvedett, hogy életbenmaradásához semmi reményt sem fűznek az ápoló orvosai.

* **Letartóztatás.** *Smilanszky Béla* nagysárosi lakos hasztalanul bújkált az igazságszolgáltatás kezei elől. Nemrégén a budapesti kir. törvényszékkel gyűlt meg a baja, mire azonban a törvényszék elé kellett volna állnia, eltűnt a fővárosból. A kibocsátott körözvényben foglalt személyleírás szerint azonban e hó 13-ikán a csendőrőrszárjart rásimert Tót-Sodváron s nyomban le tartóztatta s átadta az eperjesi kir. ügyészségnek.

* **Betörés.** *Cziczko János* dobó lakos e hó 13-án arra ébredt, hogy kamrája, melyben ruhaneműt s élelmiszereit tartotta, teljesen üres s az épületnek utca felőli fala ki van bontva. Alig hogy ideje lett volna az esetet az előjárásnál bejelenteni, az ellopott tárgyaknak máris birtokába jutott. Ugyanis az éjjeli őrszárjart teljesítő csendőrség éjjel után két órákor a décsi malom közelében a búzföldleken két gyanús alakot pillantott meg, a kik a csendőrök közeledtére futásnak eredtek s futásközben batyúikat eldobták. A koromsötét éjszakában sikerült is a tetteseknek nyomtalanul ellillanni. Az eldobott ruhaneműekről csakhamar kiderült, hogy azok a kárvalott Cziczko János tulajdonát képezik s neki át is adták. Az ismeretlen tettesek ellen a csendőrőrs erélyesen folytatja a nyomozást.

* **«Sertéstenyésztés»** címmel most van sajtó alatt *Kovácsy Béla*, a kassai m. kir. gazdasági tanintézet igazgatójának egy nagyobb szabású munkája. A körülbelül 20 nyomtatott ívre terjedő munka különösen azért érdekes, mert behatóan ismerteti a Magyarországon tenyésztett külföldi sertésfajtákat s az azoktól származó keresztezési termékeket. Egvégen egy könyv sem foglalkozik külföldi sertéseknek belföldön való tenyésztésével oly behatóan, mint Kovácsy könyve, miért e könyv nélkülözhetetlen mindazoknak, kik ezen sertések tenyésztésével foglalkoznak vagy a jövőben foglalkozni akarnak, mert csak az ezen könyvben lefektetett ismeretek alapján lesznek képesek az angol sertéseket oly módon tenyészteni és kezelni, hogy legalább kétszerre nagyobb hasznot érjenek el velük mint az eddig tenyésztett magyar sertésekkel. A könyvet, melynek előfizetési ára 3 fjt, ajánljuk vármegyénk gazdasági közönségének figyelmébe.

* **A kassai kamara a betegsegélyző-pénztárakról.**

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter körrendelete folytán a kassai kereskedelmi és iparkamara is foglalkozott az ipari, gyári és kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyzési ügyével, a mikor is a következő javaslat fogadtatott el: «1. A /- alatt két példányban csatolt statisztikai kimutatás igen érdekes és tanulságos adatokat tartalmaz. Ezen adatokból, melyek alaposan igazolják az érdekeltek köröknek sürűn felhangzó panaszait, kiderül, hogy a kerületi pénztárak túlmagas regieköltségeik miatt sok helyen be nem váltak. Így látjuk, hogy például a) a szikszói kerületi pénztár 1897-ben táppénzre, orvosszerekre, temetkezési járulékokra 743 fjt 29 krt költött, míg egyéb kiadásai 2104 fjt 47 krt tettek ki, vagyis majdnem háromszorosát a hivatászerű kiadásoknak; b) az eperjesi kerületi pénztár táppénzre stb. 1008 fjt 73 kr., regiere pedig 3089 fjt 93 krt költött; c) a s.-a.-újhelyi pénztár hivatászerű költségeire 2783 fjt 18 krt, regiere pedig 6083 fjt 60 krt fordított; d) a homonnai pénztár 2142 fjt 75 krt, hivatászerű kiadásával szemben áll 3340 fjt 82 krt regieköltség; e) az ungvári pénztár 2552 fjt 68 kr. hivatásos kiadás mellett 3425 fjt 26 krt fordított regieköltsége fedezésére; f) az iglói pénztár hivatászerű költsége volt 2146 fjt 62 kr. 3618 fjt 62 kr. regieköltség mellett. A fentiekkel szemben fényesen gazdálkodott: g) a gölniczbányai pénztár, melynek hivatászerű kiadásai 5155 fjt 26 krt tettek ki, míg regiere csupán 2392 fjt 56 krt fordított és h) a késmárki kerületi pénztár, melynek 7082 fjt 04 kr. hivatászerű kiadásával szemben csupán 2392 fjt regieköltség áll. Tűrhető arányt mutat fel i) a kassai kerületi pénztár, mely 7054 fjt 76 krt fordított hivatászerű kiadásokra és 5152 fjt 60 krt a regieköltségekre. A fenti adatokból jogosan arra következtetünk, hogy a kerületi pénztárak hivatásuknak első sorban azért nem képesek megfelelni, mert kezelési költségeik túlmagasak, mi nézetünk szerint onnét ered, hogy a kerületi beosztás czélszerűtlen és a pénztárak száma csekély. Ilyen körülmények között a kerületi székelytől távol eső vidék érdekeltjei nagymérvű megterhelhetőségük dacára alig élvezik a pénztár áldásait, míg a központ és közel vidékének iparosai teljes mérvben kihasználják az intézményt. A kerületi pénztárak fogyatékoságát illusztrálják a /- alatt visszakérőleg csatolt iparképzési jelentések az 1897. évből és különösen a s.-a.-újhelyi kereskedelmi társulat 1899. évi mellékelt /- beadványa 2. Ha azt kívánjuk, hogy a betegsegélyzési ügy a törvényhozás nemes intenczióinak megfelelően gyarapodjék és hogy ezen új intézmény valóban jótékonyan működjék, úgy oda kell törekednünk, hogy az ipartestületi intézmény teljes újjászervezé-

550—1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közzhírré teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszék 1899. évi 3376. sz. végzése folytán dr. Sonnenschein Simon ügyvéd által képviselt Kranczler Jakab felperes részére **Ganczfried József** alperes ellen 80 frt 10 kr. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 551 frtra becsült ingóságokra az eperjesi kir. járásbíró 1899. évi V. I. 280/2. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- s felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Eperjesen, végr. szenv. boltjában leendő megtartása határidőül **1899. augusztus 3-ik napján d. u. 2 órája** kitézik, a mikor a bíróság lefoglalt árúk a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Eperjesen, 1899. évi július hó 19-ikén.

Spányi Kálmán,
kir. bírósági végrehajtó.

616—1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közzhírré teszi, hogy a szepesváraljai kir. járásbíró 1898. évi V. 296. sz. végzése folytán Holénia Sándor ügyvéd által képviselt Szepesváraljai Takarékpénztár felperes részére **Sztassik István és társai** alperesek ellen 2731 frt 81 kr. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 580 frtra becsült ingóságokra az eperjesi kir. járásbíró 1898. évi V., II. 344/4. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, N. Vitében, Sztassik István, Ulicsné András, id. Magda Lajos és Bliszman János lakásán leendő megtartása határidejéül **1899. évi augusztus 4-ik napjának d. e. 11 órája** kitézik, a mikor a bíróság lefoglalt szarvasmarhák a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Eperjesen, 1899. évi július hó 18-ikén.

Spányi Kálmán,
kir. bírósági végrehajtó.

The Premier Cycle Co. Limd.
Coventry
(Angolország)
• Eger •
(Csehország)
NÜRNBERG-DOOS.
24 év óta
első
minőség
Képviselők:
SCHWEITZER
TESTVÉREK
Miskolcz.
Eperjes. Eger.

A holland-amerikai útirány.

Hetenkint egy- vagy kétszeri
gőzforgalom
Rotterdamtól New-Yorkig.
Cajüt-iroda: **Bécs, I., Kolowratring 10.**
Fedézet-iroda: **Bécs, IV., Weyringasse 7/a.**
I. Cajüte: Aprilis 1-től Okt. 31-ig 290—400 Mk.*
Nov. 1-től Márcz. 31-ig 230—320 Mk.
II. Cajüte: Aug. 1-től Okt. 15-ig 200 Mk.
Okt. 16-tól Julius 21-ig 180 Márka.
* A cajüte fekvése és nagysága, valamint a gőzök gyorsasága és eleganciája szerint.

**Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.**

Ezen hirreves háziszor ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsöléseként alkalmaztatik közvényűnél, csuszna, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czégyegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

**„ATLASZ”
élet- és hadiszolgálatra biztosító részvénytársaság**

(Igazgatóság: Bécs, I., Goldschmidgasse)

Magyarország valamennyi nagyobb városában alapított

főügynökséget.

Hasznavehető, óvadékképes egyének sziveskedjenek ajánlataikkal — állás megnevezésével — az igazgatósághoz fordulni.

**Szegedi Mezőgazdasági
• • • Kiállítási Sorsjegyek.
Főnyeremény: 50,000 korona értékben
és több, kisebb-nagyobb nyeremény, összesen
1006 nyeremény 100,000 kor. értékben.
Egy sorsjegy ára 20 krajczár.**Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja **Budapesten:** a „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet-Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8. sz., — vagy **Szegeden:** a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.Ezen pénztézetek a nyerő kivánságára készek az **50,000 korona értékű főnyereményt** egy hasonló értékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.**Húzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órakor.**

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytőzsdékben és egyéb elárúsítóhelyeken.

Viszontelárúsítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,
Budapest, IX., Üllői-út 25., Köztelek.**Szálloda-átvétel.**Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy **1899. július hó 1-sején a****„Pannoniához” címzett szállodát**Eperjesen átvetem. Törekvésem oda fog irányulni, hogy tisztelt vendégeimet a mai kornak megfelelően berendezett **tiszta és olcsó szobakkal, izletes és mindig friss étkekkel, a legjobb magyar fajú borokkal és jó kiszolgálással** ellássam. Elvem e szállodát a leghiszelebb módon vezetni.

A nagyérdemű közönség becses pártfogásáért esedezve, maradtam kiváló tisztelettel

Csonka Albert,
szállodás.

Társaskocsi közlekedik minden vonat-érkezésnél; viteldij személyenkint 20 krajczár.

Kereskedelmi utazók kedvezményben részesülnek!